

Tajne i laži su aut

„Crna kutija“, Ana Đorđević/Andrej Nosov i „Moj deda je aut“, Dušan Janković/Đurđa Tešić, Beogradsko dramsko pozorište

Inspirisana filmom „Savršeni stranci“ Paola Đenovezea, Ana Đorđević je napisala tekst predstave „**Crna kutija**“ čija se radnja dešava tokom jedne večeri, u vreme pomračenja meseca. Kao u „Snu letnje noći“ ili „Gospođici Juliji“, čiji se događaji odvijaju u Ivanjskoj noći, vreme pojačane mističnosti izaziva snažna životna pretumbavanja, pogurana nezadrživim silama iracionalnosti. U zagonetnoj izmaglici događaja će eksplodirati Pandorina kutija, razlivajući otkrivene laži u odnosima između četiri para. Na površini srećni brakovi ukazaće se kao mehuri od sapunice, rasplinjavajući se kao da zajednička prošlost nikada nije postojala.

Na pažljivo postavljenom trpezarijskom stolu, elegantno dizajnirani akteri sprovode igru koja razgolićuje lažnost njihovih brakova (scenografija Tamara Branković, kostimografija Selena Orb). Igra se sastoji u polaganju mobilnih telefona na sto i otkrivanju svih poruka i poziva koji im tokom večeri stignu. Mobilni telefoni se ukazuju kao sredstva koja omogućavaju tajne komunikacije, ali istovremeno predstavljaju krajnje polje rizika, realnu mogućnost da se životi njihovih korisnika pretvore u prah. Predstava reditelja Andreja Nosova izazovno odražava duh našeg vremena, doba fejsbuka i selfija, virtualnih odraza stvarnosti, bitnijih od same stvarnosti.

Foto BDP (“Crna kutija”)

Glumci su ubedljivo oživeli ovu tragikomediju haotične labilnosti savremenih brakova. Petar Benčina je sugestivan kao Miki, samouvereni ženskaroš visokih ambicija. Nataša Marković je njegova žena Milena koja će tipično sebe kriviti, kada pogrešno shvati da je njen muž homoseksualac, usled zamene telefona Mikija i Stefana (Miloš Timotijević), diskretnog geja koji

prijateljima još nije otkrio svoju seksualnu orijentaciju. Sofiju oštro i odgovarajuće odbojno igra Ljubinka Klarić, kao osobu isijavajućeg nezadovoljstva, koja takođe skriva surovu preljubu. Njen muž Nikola (Ivan Zarić) je najnaivniji među njima, brižan otac tinejdžerke, dok je Filip Nemanje Oliverića višestruko varljivi muž Vanje (Ivana Nikolić). Suštinski vrlo tamnu osnovu predstave rasterećuju upadljivi komički detalji. Izražavaju se kroz urnebesne situacije zamene identiteta, verbalne dosetke, ili situaciona rediteljska rešenja. Na primer, Stefanov mobilni telefon se oglašava kao kreketanje žabe, donoseći komičku relaksaciju u naglašeno dramatičnim momentima.

Ana Tasić

Kritika je objavljena u Politici, 12.11.2017. godine